

Bilag C. 1.**Grosserer-Societetets Komité.**

København, den 5te September 1911.

Til Ministeriet for Handel og Søfart.

Med Skrivelse af 20. Juni d. A. jfr. Skrivelse af 4. f. M. har det kgl. Ministerium fremsendt et af Indenrigsministeriet udarbejdet Udkast til et Lovforslag om Ordning af Arbejdsanvisningen her i Landet og udbedt sig Komitéens Ytringer om de deri skitserede Hovedsynspunkter.

Da disse samtidig er bleven gjort til Genstand for offentlig Drøftelse i andre Erhvervs-korporationer, har Komitéen, forinden den svarede det kgl. Ministerium, gerne villet oppebie Forløbet heraf. Derefter ser man sig nu i Stand til at meddele, at denne Drøftelse har bestyrket Komitéen i den Opfattelse, som den straks ved Modtagelsen af det kgl. Ministeriums Skrivelse dannede sig om denne Sag. Lige saa villigt som man erkender det fortjenstfulde i, at det høje Indenrigsministerium har taget dette Spørgsmaal op til Løsning, hvortil det efter de sidste to Aars Erfaringer maa siges at trænge haardt, lige saa meget maa man betvivle, at den Vej, her er slaaet ind paa, fører lettest og sikrest til Maalet. Som det allerede fremgaar af de samvirkende Sogneraadforeningers Erklæring, vil det næppe i en overskuelig Fremtid kunne lykkes at faa Landets Kommuner til gennemgaaende at interessere sig for Sagen, og hvor det sker, vil Arbejdsgiverne vanskelig magte at stille den fornødne personlige Arbejds-kraft til Raadighed, ligesom der heller ikke altid vil kunne næres Tillid til, at den af Kommunalbestyrelsen udpegede Formand for Arbejdsanvisningskontoret vil være i Besiddelse af den Upartiskhed og Objektivitet, som under iøvrigt ligelig Samvirken mellem Arbejder- og Arbejdsgiver-Repræsentanter har dobbelt Værdi. Saadanne Egenskaber maatte man derimod kunne vente af Stats-Embedsmænd, der paa Grund af deres fuldkomne Uafhængighed saavel af Arbejder- som af Arbejdsgiver-Interesser afgjort maa siges at have de bedst mulige Betingelser for at kunne behandle disse Forhold uhildet og retfærdigt. Allerede derfor synes en Løsning ad Stats-Vejen ubetinget Komitéen at være mest anbefalelsesværdig; men hertil kommer, at den Samvirken mellem de lokale Kontorer indbyrdes og det Overblik over Landets samtlige Arbejdsmarkeder, som det i denne Sammenhæng først og fremmest er af Betydning at tilvejebringe, netop lader sig nemmest og naturligst naa igennem en Statsinstitution. Overhovedet kan Komitéen ikke frigøre sig for det Indtryk, at er der noget Omraade, hvor det gælder om at undgaa Decentralisation, hvad enten denne bliver kommunal eller ikke, og omvendt skabe Centralisation, skulde det netop være Arbejdsanvisningen — og dette peger altsaa ogsaa afgørende paa Stats-Vejen.

I øvrigt gaar Komitéen ud fra som givet, at der skabes en organisk Samvirken imellem den fremtidige Arbejdsanvisningsinstitution og de bestaaende Arbejds-løsheds-kasser.

(Underskrift.)